

- 3) Czy, w przypadku, kiedy usługi świadczonej w opisanych okolicznościach nie można uznać za doradztwo inwestycyjne, z samego faktu nabycia kompleksowego instrumentu finansowego, jakim jest umowa swapowa na stopy procentowe bez dokonania oceny przydatności przewidzianej w art. 19 ust. 5 dyrektywy 2004/39 z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorstwa inwestycyjnego wynika bezwzględna nieważność umowy?
- 4) Czy okoliczność, iż instytucja kredytowa oferuje kompleksowy instrument finansowy w związku z innymi produktami finansowymi jest wystarczającym powodem dla wyłączenia obowiązków dokonania oceny adekwatności i oceny przydatności, które przewiduje art. 19 dyrektywy 2004/39, a które przedsiębiorstwo inwestycyjne powinno dokonać w odniesieniu do inwestora detalicznego?
- 5) Czy w celu wyłączenia obowiązków ustanowionych w art. 19 ust. 9 dyrektywy 2004/39 koniecznym jest, aby produkt finansowy, z którym związany jest oferowany instrument finansowy podlegał standardom ochrony inwestora podobnym do zawartych we wspomnianej dyrektywie?

(¹) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej przeciwko

(Sprawa C-613/11)

(2012/C 32/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych w celu odzyskania pomocy państwa uznanej za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w decyzji Komisji [2008/92/WE] z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Włochy na rzecz sektora żeglugi w Sardynii (notyfikowanej w dniu 11 lipca 2007 r. i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym L 29 z dnia 2 lutego 2008 r., s. 24), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 i 5 tej decyzji i na mocy traktatu TFUE oraz;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na wykonanie decyzji upłynął w dniu 11 września 2007 r.

Do dnia dzisiejszego Republika Włoska nie odzyskała całej pomocy uznanej za bezprawnie przyznaną w omawianej decyzji lub nie poinformowała Komisji o jej odzyskaniu. Trudności prawne i praktyczne przytoczone przez Włochy w celu usprawiedliwienia zwłoki w wykonaniu tej decyzji nie mają zatem charakteru takiego aby uzasadniać całkowitą niemożliwość wykonania tej decyzji o odzyskaniu zgodnie z orzecznictwem Trybunału a Włochy nigdy nie powołały się na wspomnianą całkowitą niemożliwość.

Komisja zarzuca ponadto Włochom, iż poinformowały ją z opóźnieniem o postępach w krajowej procedurze zmierzającej do wykonania decyzji naruszając obowiązek informacji nałożony przez omawianą decyzję oraz przez zasadę lojalnej współpracy.